DERDE BIJDRAGE

TOT DE KENNIS DER

DIPTEREN FAUNA

VAN

NEDERLANDSCH INDIË,

DOOR

C. L. DOLESCHALL.

De kennis omtrent de indische Dipteren-fauna is door de verzamelingen, welke de heer A. R. Wallace gedurende bijna vier jaren op de verschillende eilanden van den Archipel heeft gemaakt, plotseling zeer aanmerkelijk vermeerderd. In de beide eerste lijsten daarvan, welke opgenomen zijn in het Journal of the Linnean Society, Vol. I en II 1856, vindt men talrijke soorten, door dien heer op Singapore en in Sarawak bijeen gebragt, opgenoemd.

Mij was de toezending dezer lijsten door den heer Bleeker, President der Natuurkundige Vereeniging in Nederlandsch Indië te Batavia, om deze redenen aangenaam, daar zij het eenige werk over Dipteren daarstellen, wat sedert geruimen tijd is gepubliceerd en ik de daarin opgenoemde soorten met de door mij beschrevene en te beschrijven Dipteren konde vergelijken. Men ontwaart verder daaruit, dat bijna

alles wat hieromtrent de heer Wallace naar Londen heeft gezonden, onbekend was.

Voor mij hebben deze lijsten nog eene bijzondere waarde. Kort na hare ontvangst heb ik met genoegen kennis gemaakt met den onvermoeiden heer Wallace en inzage gekregen van eene verzameling van Dipteren, welke hij in de omstreken van Makassar gemaakt heeft.

Tevens heb ik van hem zelven vernomen, hoedanig genoemde verzamelingen op Singapore en in Sarawak tot stand kwamen. De heer Wallace verzamelde Dipteren slechts als bijzaak en alleen dan, wanneer geene Koleopteren of Lepidopteren te verzamelen waren, en toch is het getal zijner Dipteren zoo aanmerkelijk geworden. Terwijl hij in Sarawak, gedurende ruim een jaar, p. m. 2000 species van Koleopteren heeft verzameld, beloopt het getal der Dipteren 170 soorten en van deze zijn 135 als geheel nieuw beschreven.

Uit de geographische ligging van Sarawak zoude men kunnen opmaken dat zijne fauna niet veel verschil zou opleveren met Malakka, Java en Sumatra, en toch ziet men uit de lijst dat 82 soorten aan dit gedeelte van Borneo eigen zijn. Op het nabijgelegene Singapore zijn 38 dier soorten gevonden; met Java heeft het 23, met Sumatra 6, met Hindostan 13, met China 6 en met de Molukken 2 soorten gemeen.

De singapoersche verzameling is minder rijk aan soorten (123), wat hoofdzakelijk daaraan toe te schrijven is dat zich destijds de heer Wallace pas in deze gewesten bevond en zich met al zijnen ijver op het verzamelen van Koleopteren toelegde. Doch ook hiervan was het grootste gedeelte nieuw (94).

De verzameling van Makassar heb ik nog voor hare afzending naar Londen mogen zien. Zij was 202 soorten rijk. Vele daarvan waren door hare grootte en pracht van kleuren opmerkenswaardig. Van deze waren slechts 10 soorten reeds elders beschreven en slechts 13 vind ik in de fauna van Amboina terug.

Op de Aroe-eilanden, waar de heer Wallace een half jaar heeft doorgebragt, heeft hij 181 soorten verzameld, welke volgens zijn zeggen geheel van de Amboinesche verschillen en voor een groot gedeelte prachtig gekleurd waren.

Deze lijsten, verzamelingen en aanteekeningen geven, vereenigd met mijne kleine verzameling van Amboina, mij een vrij goed oppervlakkig overzigt over de Dipteren-fauna van den Indischen archipel en doen het getal der tot nu bekende soorten op p. m. 800 rijzen. Onder alle mij bekende species in Indië heeft Ptilocera quadridentata Wied. en Ommatius fulvus Wied. de grootste geographische verbreiding. Gene vindt men van Sumatra tot op de Philippynsche eilanden toe op alle tusschen gelegen plaatsen, terwijl de tweede genoemde op Sumatra, Java, Borneo, Celebes, Boero, Amboina, Ceram en Japan voorkomt.

Uit begrijpelijke redenen is de familie der Muggen in al deze lijsten slechts zeer spaarzaam vermeld, niettegenstaande ieder, die in Indië woont, over de menigte muskieten klaagt. Al deze tedere diertjes zijn geen voorwerp van verzameling en bewaring. Bij bewaring zouden zij zich spoedig tot stof veranderen.

Het geslacht Plecia Wied. is aan deze gewesten eigen. Van af Sumatra tot Amboina en zelfs tot Japan vindt men er soorten van (welligt eene zelfde soort).

Het geslacht Tipula is kosmopolitisch. Tipula praepotens Wied. vindt men op alle deze eilanden. Nog niemand heeft hier een Simulium beschreven, alhoewel ik in den laatsten tijd tot de overtuiging ben gekomen, dat er, althans op Amboina, bijna mikroskopische muggen zijn, wier steek veel pijnlijker is dan die der Culex-soorten. Zooveel ik gedurende het zuigen van een dier insekten voor op mijne hand zien kon, schijnt het een Simulium te zijn geweest, doch het diertje was te klein en te vlug om gevangen en onder de lens gebragt te worden. Op Amboina zelf heeft men overigens zeer weinig van muskieten te lijden, daar op het geheele eiland noch stilstaande wateren noch natte rijstvelden te vinden zijn. Alleen in de nabijheid der vesting Victoria, welke aan drie zijden van eene modderige gracht wordt omgeven, ziet men deze onaangename gasten in grooter getal.

De afdeeling der *Stratiomydae* wordt op alle deze eilanden door een af meerdere soorten vertegenwoordigd, soorten uit de geslachten Ephippium en Sargus; terwijl Psilocera quadridentata, zoo als reeds aangemerkt is, door den geheelen Archipel verbreid is.

Het getal der *Tabanidae* neemt tegen het Oosten aanmerkelijk af. Terwijl in Sarawak nog 9 soorten zijn gevonden, heeft de heer Wallace op Makassar slechts 3, en ik hier op Amboina slechts 2 soorten verzameld.

Daarentegen vinden men de *Asilidae*, de katten onder de Dipteren, op alle eilanden onder talrijke vormen vertegenwoordigd, voornamelijk soorten uit het geslacht Laphria, alhoewel bijna alle geslachten dezer afdeeling in eenige soorten terug te vinden zijn. De grootere soorten behooren tot de sterkste en moedigste insekten, welke zich zelfs aan veel grootere insekten, zelfs torren

wagen, en ook de kleinere, zoo tenger gebouwde, Gonypes-soorten ontzien grootere insekten niet. De meesten zoeken de heetste plaatsen op, gras- en alang-alang-vlakten, op welke de gloeijende zon den geheelen dag schijnt.

Hetzelfde is het geval met de hier voorkomende *Anthracidae*, welke men bijna nooit in de schaduw ziet, doch wier leefwijze het mij nog niet mogelijk was na te gaan.

Omtrent de indische *Syrphidae*, merkwaardig wegens de groote verscheidenheid der vormen, schoonheid van kleuren, en de rol die zij spelen, weet ik bijna niets bij te voegen. De meesten leven eenzaam, gaarne in de schaduw der bladen en onttrekken zich veelal aan het oog van den beschouwer.

FAM. CULICIDAE.

1. *Culex variegatus* n. sp.

Ater, thoracis dorso linea tenerrima alba vittaque nivea mediana cincto, abdomine pedibusque albo maculatis, alis nigricantibus piloso-squamosis. Long. $1\frac{1}{2}'''$.

Zwart, sierlijk sneeuwwit geteekend, het ligchaam bijna kaal. De oogen zwart; op den vertex een wit streepje. De thorax ovaal, vrij hoog, de rugvlakte van een' fijnen witten zoom omgeven, en in het midden van den rug een witte fijne overlangsche streep. De zijvlakten wit gevlekt.

Het achterlijf van de gewone gedaante. Op de laatste 3 ringen een wit dwars-streepje; de zijvlakten wit gevlekt.

De pooten onbehaard, dun, met witte ringen; de punten der tarsen wit.

De vleugels zwartachtig, op de aderen vertakkingen met zwarte schubben.

Op *Amboina* een der lastigste muskieten en het geheele jaar door in de huizen talrijk.

2. *Culex subulifer* Dol. 2e Bijdrage Dipter. is het wijfje van Culex amboinensis Dol.

FAM. MYCETOPHILIDAE,

Gen. Sciara.

3. *Sciara femoralis* n. sp.

Nigra, coxis femoribusque pallide testaceis, alis infuscatis ad basin sublimpidis. Long. $1\frac{1}{4}'''$.

Zwart, met geelachtige eenigzins verdikte dijen.

Amboina. Zeer algemeen het geheele jaar door, op digt met struiken begroeide gelaatsen.

FAM. TIPULIDAE,

Gen. Limnobia Meig.

4. *Limnobia aurantiaca* n. sp.

Pallide aurantiaca, oculis, antennis, maculis 4 thoracis fasciisque abdominis transversis nigris; alis pellucidis margine antico aurantiacis, nervis transversis incrassatis. Long. $4'''$.

De kleine bolvormige kop op eene halsvormige verlenging van den thorax. De oogen even, als de sprieten, zwart; het eerste lid der sprieten oranjekleurig.

De thorax langwerpig; op de rugvlakte met 2 halvemaanvormige zwarte vlekken, en achter deze met 2 ronde diergelijke punten. De halteres lang gesteeld, het knopje zwart.

Het achterlijf lang en dun (uit 7 ringen bestaande), oranjegeel, de achterrand van iederen ring zwart.

De pooten zeer lang, het eerste paar het langste; alle oranjegeel; het ondereinde der dijen zwart.

De vleugels lang en vrij smal, zonder kleur, met sterken glasglans, de voorste rand oranjegeel; behalve deze eenige zwarte smalle streepjes.

Amboina. Gedurende den regentijd in het gebergte in de nabijheid van riviertjes gevangen.

Gen. Tipula L.

5. *Tipula longicornis* n. sp.

Aurantiaca, thorace occipiteque vitta nigro-fusca signata; oculis laete viridibus, antennis masculis capite thoraceque longioribus, pedius longissimis nigris, alis limpidis margine antico nigris. Long. 11'''.

Bijna zoo groot als T. praepotens Wied.

Oranjekleurig, bijna onbehaard. Het achterhoofd met een overlangsche zwarte streep, die zich op de rugvlakte van den thorax voortzet.

De oogen prachtig groen. De sprieten uit 13 geledingen bestaande, bij het mannetje lang, bij het wijfje veel korter, zwart; de twee eerste geledingen roodachtig.

Het achterlijf dun en lang, de vijfde tot achtste ring dikker dan de eerste; de achterste rand van elken ring zwart.

De halteres bijzonder lang, van de kleur van het ligchaam. De vleugels zoo lang als het achterlijf, met sterken glans, zonder kleur; alleen de voorste rand en het stigma zwartbruin.

De pooten bijna driemalen zoo lang als het ligchaam; zwart, met roodbruine dijen.

Amboina. Schijnt niet zeer zeldzaam te zijn; eenige malen in kruidnageltuinen gevangen.

Gen. Megistocera Wied.

6. *Megistocera atra* n. sp.

Nigra, fronte antennarumque articulis duobus primis rufis, alis nigricantibus. Long. 3'''.

Bijna eenkleurig zwart, van een' zeer tengeren ligchaamsbouw. De kop hartvormig, de oogen bol, de vertex breed bruinachtig-rood. De sprieten bijna tweemalen zoo lang als het ligchaam, haardun, zwart, met uitzondering der twee eerste geledingen. De pooten zeer fijn, het middelste paar het kortste.

De vleugels vrij groot, zwart.

Amboina. Gedurende den regentijd eenige malen gevangen.

Gen. Cylindrotoma Meig.

7. *Cylindrotoma ornatissima* n. sp.

Fusca, prothorace in formam colli protracto; maculis reniformibus albis in abdominis segmentis; pedibus testaceis, apice femorum infuscato; alis latis, eleganter fusco maulatis reticulatisque. Long. 5'''.

De kop klein, halfbolvormig, naar voren en beneden snuitvormig verlengd. De oogen ovaal, zwart; de sprieten bruinachtig, uit 16 geledingen bestaande, waarvan de laatste 14 langwerpig en van alle zijden kort behaard.

De thorax naar voren in een lang, halsvormig gedeelte verlengd, donkerbruin. Het scutellum vrij groot.

Het achterlijf lang, dun, kort stijf behaard, uit 7 ringen bestaande, aan de zijden eenigzins afgeplat, bruin,

met twee witte niervormige vlekken op de rugvlakte van elken ring.

De pooten lang en dun, geel, alleen het onderste gedeelte der dijen zwart; het voorste paar het langste. De vleugels breed, bijna loodregt van het ligchaam afstaande, langs den rand fijnharig, sierlijk bruin gevlekt en netvormig geteekend.

Amboina. Gedurende den regentijd in het gebergte.

FAM. STRATIOMIDAE.

Gen. Ptilocera Wied.

8. *Ptilocera quadridentata* Fab.

Op *Amboina* zeldzaam. *Makassar* (Wallace).

Gen. Ephippium Latr.

9. *Ephippium nigerrimum* nov. spec.

Nigrum, abdomine nitente, thorace latiore, halteribus viridibus, alis limpidissimis, tibiis tarsisque testaceis. Long. 2‴.

De kop breeder dan de thorax, bijna niervormig, de bovenste helft der oogen roodbruin, de benedenhelft rood met groene dwarsstrepen. Het epistomium glanzig zwart. De sprieten zwartbruin, zoo lang als de kop. De thorax kortharig. Het scutellum met twee zeer fijne stekeltjes. De halteres licht groen. Het achterlijf dwars ovaal, breeder dan de thorax met sterken glans. De pooten zeer klein en dun, hunne bovenhelft zwart, het overige gedeelte geelachtig-bruin. De vleugels geheel kleurloos met bruine randaderen.

Amboina. In het gebergte; in de maand April.

Gen. Eudmeta Wied.

10. *Eudmeta marginata* Wied. Auss Zweifl. Op *Amboina* zeldzaam. (Java, Borneo, Malakka).

Wallacea Gen. nov.

Inter Oxyceram Meig. en Platynam Wied. collocandum.

Antennae sub ocellis inmediatim in suprema capitis facie oriundae (cum seta) capite longiores triarticulatae; duo primi minimi, tertius his multo longior 5 annulatus in setam longam exiens.

Ocelli 3 aequales.

Rostrum sub epistomio retractum.

Scutellum margine postico breviter bidentatum.

Abdomen thorace multo latius, breve (in facie superiori segmentum primum tantum visibile).

Alae cellula discoidali magna rhombiformi.

Genus admodum peculiare clar A. Wallace scrutatori insectorum India aquosae indefesso dicatum, ab omnibus Stratiomydarum generibus habitu et antennarum structura diversum.

11. *Wallacea argentea* nov. spec.

Corpore argenteo albo, nitente, antennis rufis, oculis coeruleis irideque striatis, alis limpidis rufo-venosis, pedum femoribus tibiisque nigris. Long. 1‴.

De onderzijde van het ligchaam donker zwartbruin.

De kop van voren zeer plat, de sprieten naar boven gerigt; het borstelhaar van het 3de lid wit.

De thorax langwerpig, het scutellum vrij groot, het achterlijf breed en kort plat.

De pooten zeer klein.

Amboina. In de maand April meermalen gevonden.

Gen. Sargus Fabr.

12. *Sargus rufus* nov. spec.

Ferrugineus, oculis viridibus, abdomine transversim late nigro fasciato, antennis pedibusque rufis, alis flavicantibus. Long. 7‴.

Affinis S. latifascia Walck.

Bijna onbehaard. De kop iets breeder dan de thorax, halfrond; de oogen groot, blaauwachtig groen; het epistomium wit, de sprieten bruinachtig-rood.

Het geheele ligchaam, even als de pooten, roestkleurig; het achterlijf lang, zijn voorste gedeelte smaller; op den 2^n tot 5^n ring eene breede zwarte dwarsstreep.

De vleugels lang en breed, met bruingele aderen, eenigzins geelachtig.

Amboina. Gedurende het drooge jaargetijde zeldzaam.

13. *Sargus ferrugineus* nov. spec.

Pallide ferrugineus, oculis viridibus, facie epistomeoque albis, tibus tarsisque pedum posteriorum nigris, alis elongatis limpidis margine flavicantibus, stigmate fusco. Long. 5‴.

Gedaante der eerstgenoemde soort.

De kop veel breeder dan de thorax, halfrond, de monddeelen en het kleine aangezigt witachtig. De sprieten bruinachtig geel, als het geheele ligchaam.

Het achterlijf in de achterhelft breeder. De achterpooten langer dan de overige pooten, hunne tibiae en tarsi overal zwart. De vleugels lang, zonder kleur; de aderen en het stigma geelbruin.

Amboina. Gedurende het drooge jaargetijde vrij zeldzaam.

FAM. TABANIDAE.

Gen. Chrysops Fab.

14. *Chrysops fasciatus* Wied.
Amboina.

Gen. Tabanus L.

15. *Tabanus furunculigenus* nov. spec.

Corpore alisque fusco-niger; oculis viridibus, antennis rufis apice nigris. Long. 9'''.

Amboina.

Verwant aan T. carbonatus Macq. Het ligchaam weinig behaard. De kop groot, halfbolvormig, de prachtig groene oogen alleen door eene zeer smalle zwarte streep (voorhoofd) gescheiden. De sprieten bruin rood, korter dan de kop.

Het achterlijf langwerpig vierkant met afgeronde hoeken. De vleugels donkerbruin, ongevlekt, met bruinroode aderen.

In het begin van de regenmoesson talrijk en zeer lastig; door de Amboinezen „bisol" genaamd, omdat door haren steek, volgens hun zeggen, pijnlijke bloedzweren veroorzaakt worden (bisol = furunculus).

16. *Tabanus cinnamomeus* nov. sp.

Rufo-fuscus, ferrugineo-tomentosus, oculis viridibus, abdomine apicem versus nigrescente; alis infuscatis, antennis rufis, articulo 3° basi vix denticulato. Long. 4'''.

Iets kleiner dan de voorgaande soort, overigens dezelfde gedaante. De oogen zijn veel boller dan bij gene, de sprieten dun, het tandvormig uitsteeksel aan de basis van het 3de lid zeer klein.

Het achterlijf alleen aan de zijranden behaard. De pooten zwart; de vleugels rookkleurig.

Amboina. Zeldzaam. Eens in de maand April gevangen.

17. *Tabanus monoculus* nov. spec.

Oculis unitis, transversim fusco alboque striatis, antennis rufis apice nigris, thorace pedibusque fuscis, abdomine testaceo, alis limpidis. Long. 5‴.

Kenbaar aan de bruin en wit dwars gestreepte oogen. Callus bijna o. De sprieten kort, bruin, met zwarte punt. De thorax rond, plat, langs den omtrek kort digt behaard.

Het achterlijf langwerpig, plat, vuilgeel, de laatste twee ringen donker; in het midden van den rug eene onduidelijke witachtige overlangsche streep.

De vleugels doorschijnend, met bruine aderen en bruin stigma.

Op *Midden-Java* (Gombong) gedurende den droogen tijd zeer talrijk, in de nabijheid van weiden op boomen zittende.

Gen. Subula.

18 *Subula flavipes* nov. spec.

Fronte, scapulis, scutello, abdomine pedibusque luteis, antennis, oculis, maculaque dorsali in quovis articulo abdominis fuscis, alis limpidis. Long. 2‴.

De sprieten naar voren gerigt, langer dan de kop. Deze is breeder dan de thorax.

Het achterlijf langwerpig; op elken ring op de rugvlakte eene zwartbruine vierkante vlek.

De dijen der achterpooten iets verdikt en verlengd. De vleugels groot, zonder kleur.

Amboina.

19. *Subula vittata* nov. spec.

Fusca, antennis rufis, scapulis pedibusque flavicantibus, femoribus posticis subtus nigrovittatis, alis sublimpidis in apice infuscatis. Long. $1\frac{3}{4}'''$.

De thorax zeer fijn geelachtig behaard, het achterlijf eenkleurig zwartbruin; de halteres, even als de schouders en de pooten, geelachtig.

De achterdijen iets dikker en eenigzins verlengd, aan de ondervlakte eene overlangsche zwarte streep.

Amboina. In de maand April eenige malen gevangen.

FAM. ASILIDAE.

Gen. Xiphocera.

20. *Xiphocera rufithorax* nov. spec.

Gracilis, thorace rufo, vitta dorsi longitudinali pallida; fronte antennis abdomineque nigris, pedibus fuscis femoribus testaceis, alis limpidis. Long $2\frac{1}{2}'''$.

Klein en tenger, bijna onbehaard. De sprieten dun, bijna zoo lang als de kop en de thorax te zamen, zwart, het 3de lid zeer plat. De baard bestaat uit eenige witte stijve haartjes.

De thorax veel korter dan het achterlijf, roestkleurig; op het midden van den rug eene overlangsche geelachtige streep.

Het achterlijf dun, zwartbruin.

De pooten vrij lang en dun, alleen de tarsen borstelharig, met bruinachtig-gele dijen, overigens donkerbruin.

De vleugels kleurloos.

Amboina. In de maand April eenige exemplaren gevangen.

Gen. Laphria Fab.

21. *Laphria puer* nov. spec.

Flavo-rufa, breviter sed dense pilosa, oculis viridibus, antennis rufis apice nigris, pedibus rufis, alis flavicantibus. Long. $2\frac{1}{2}'''$.

De kleinste der mij bekende Laphria-soorten, en hierdoor en door de bruingele kleur van de tot nu door mij beschreven Laphria-soorten onderscheiden.

Geelbruin, het geheele ligchaam kort digtharig; de oogen donkergroen; de snuit kort, bijna loodregt; de sprieten alleen aan de punt zwart, zoo lang als de kop.

De thorax ovaal, niet hoog; het achterlijf plat, twee malen zoo lang als de thorax.

De pooten matig lang, de voetklaauwen sterk, en de tarsen sterk gekromd. De vleugels geelachtig.

Schijnt op Amboina zeldzaam te zijn, er houdt zich, en als de meeste Laphria-soorten, op zonnige plaatsen op lage heesters op.

22. *Laphria dissimilis* nov. spec.

Fusca, tota aureo-tomentosa, antennis rufis apice nigris, facie mystaceque aureis, pectore cano, thoracis dorso transverse cano bivittato, abdomine nigro annulato, alis flavicantibus triente apicali parum infuscato. Long $5'''$—$8'''$.

Amboina.

Het geheele ligchaam kort, digt geel behaard, met

weinig glans; de oogen bronskleurig; het aangezigt en de omtrek der oogen geel behaard. Het 3de lid der sprieten zeer plat.

De voorste helft van elken achterlijfring zwart. De pooten weinig behaard, de bovenste helft der dijen zwartbruin, de voetklaauwen groot.

De vleugels geelachtig, de aderen derzelve geelbruin; het buitenste gedeelte der vleugels iets donkerder.

Zeldzaam, tot nu slechts weinige malen gevangen.

23. *Laphria Bleekeri* n. sp.

Aeneo-viridis, metallice splendens, pedibus parce pilosis, alis extus parum infuscatis cellula submarginali duplice, facie flavo-cinerascente pilosa. Long 7‴.

Amboina.

Door de dubbele submarginale cel der vleugels van alle amboinesche Laphria-soorten kenbaar.

De kop zeer breed, de oogen donkerrood; de sprieten kort, het 3e lid breed; de vertex zeer breed en diep; het achterhoofd sterk behaard.

De geheele vlieg is eenkleurig donkerbruin met sterken metaalglans. De thorax rond, breed; het achterlijf breed, van boven tamelijk bol. De pooten weinig behaard.

De vleugels aan de buitenhelft eenigzins bruinachtig.

Op sommige plaatsen van *Hitoe* gedurende het drooge jaargetijde niet zeldzaam.

Deze en de verwante soorten behooren zonder twijfel tot de sterkste en moedigste dipteren, bij welke kracht aan eene bijzondere roofzucht is gepaard. Alhoewel zij meestal jagt op muskieten maken, ziet men hen niet zelden met eene groote tor in den snuit. Hunne steek

is zeer pijnlijk, welke pijnlijkheid is toe te schrijven aan een bijzonder vocht (?) waardoor de insekten zeer spoedig genarkotiseerd worden.

Gen. Asilus. L.

24. *Asilus latro* Dol. Tweede Bijdr. Dipt.
Ook op *Amboina.*

Gen. Ommatius Wied.

26. *Ommatius spathulatus* n sp.

Niger, facie pilosus, tibiis rufescentibus, abdomine in medio attenuato dein spathulatim dilatato, alis infuscatis. Long 5'''.

Volgens de gedaante van het achterlijf aan Omm. conopsoides Wied. verwant. Bijna geheel zwart, met weinig glans en weinig behaard. De oogen donkergroen. De thorax ovaal aan de schouders en de zijden bruinachtig geel; het scutellum klein.

Het achterlijf plat, in het midden snel, tegen het einde allengs breeder wordend. De pooten kort en tamelijk sterk, zwart, aan den achterrand iets bleeker.
Amboina Het geheele jaar door niet zeldzaam.

Gen. Gonypes Latr.

26. *Gonijpes unicolor* n. sp.

Gracillimus, canus, unicolor nigro-fuscus, pedibus anterioribus parum pallidioribus; alis limpidis costa nigro-fusca. Long. 3'''.

De sprieten, de oogen, de snuit, de halteres en het geheele ligchaam zwartbruin. De pooten iets lichter van kleur; de achterpooten, vooral de tibiae, lang, langer dan bij de verwante soorten; ook de 4 voorste

pooten zijn langer, en de tarsi niet haakvormig gebogen als bij Gon. moluccanus Dol. en de volgende soort.

De vleugels veel korter dan het ligchaam; de voorste rand zwartbruin.

Amboina. Zeldzaam.

27. *Gonijpes annulipes* nov. spec.

Gracilis, fuscus, antennis, proboscide pedibusque rufescentibus, his late nigro annulatis; abdomine segmentis tenerrime testaceo marginatis; alis limpidis. Long. $3\frac{1}{2}'''$.

De sprieten zeer dun; de twee eerste geledingen geelachtig, de derde zwart. Het aangezigt zeer smal wit, de snuit bruinrood. De zijvlakten van den thorax grijsachtig.

De halteres lang; het steeltje geelachtig, het knopje donkerbruin.

Het achterlijf lang en dun, bruin; de buikvlakte en een zeer smalle ring op ieder segment lichtgeel. De pooten bruinachtig-rood met breede zwarte ringen; het onderste einde der achterdijen plotseling verdikt.

De vleugels veel korter dan het achterlijf, zonder kleur, met zwarte aderen.

Amboina. In het gebergte, zeldzaam.

Damalina Gen. nov.

Caput applanatum latissimum.

Proboscis brevis, inclinata.

Articuli antennarum duo primi brevissimi, aequales cyathiformes, tertius his multo longior, a latere compressus, apice rotundatus et hic aristam nudam gerens

Ocelli 3 magni; frons lata concava.

Pedes postici reliquis longiores; tibiae pedum omnium apice globosae; tarsi hamati.

Alae lanceolatae, cellulis posterioribus quinque.

28. *Damalina laticeps* nov. spec.

Oculis obscure viridibus, thorace nigro-fusco, abdomine nigro-coeruleo nitente, alis pedibusque nigris. Long. $2\frac{1}{2}'''$.

Zwart, met weinig glans, weinig behaard.

De kop van voren zeer plat, veel breeder dan de thorax; de sprieten op de halve hoogte van het aangezigt geplaatst, iets korter dan de kop, dun.

De thorax tamelijk hoog, donker zwartbruin, aan weerszijden een geelachtig streepje.

Het achterlijf zwartblaauw.

De vleugels eenkleurig zwart, sterk iriserend.

De achterpooten bruinrood, de geledingen der tarsen van alle pooten rond.

Amboina. Zoo het schijnt zeer zeldzaam.

De heer Wallace heeft op Makassar eene tweede een weinig grootere soort van dit geslacht gevonden.

Gen. Damalis Fab.

29. *Damalis erijthrophthalmus* nov. spec.

Nigro-fusca, capite fere cordiformi, oculis conjunctis, purpureis; articulis antennarum duobus primis testaceis, tertio nigro, apice longe aristato; pedibus 4 anterioribus halteribusque testaceis, posticis elongatis nigris; alis pallide infuscatis. Long. $1\frac{1}{2}'''$.

Amboina.

De kop iets breeder dan de thorax; de oogen (in het leven) karmijnrood; de snuit dun, priemvormig,

naar voren en boven gerigt. De sprieten zeer klein. het 3e lid ovaal.

De thorax boven zeer gewelfd, donkerb ruinrood, kaal; het achterlijf zoo breed als de thorax, zwart, alleen aan de zijranden eenigzins behaard.

De 4 voorste pooten van gewone lengte, eenkleurig bruinachtig-geel; de achterpooten verlengd, iets dikker, zwart, aan den onderrand zeer fijn gedoornd. De vleugels rookkleurig, aan den voorsten rand iets donkerder.

Tot nu slechts eens, in de maand April, gevangen.

FAM. LEPTIDAE.

Gen Atherix Meig.

30. *Atherix nigritarsis* nov. sp.

Oculis magnis laete viridibus, antennis palpisque rufis; thorace ovali cinereo, abdomine rufo in antica parte indistincte nigro fasciato, pedibus nigris femoribus rufis; alis sublimpidis in medio flavicantibus. Long. 4'''.

De kop van voren plat, breeder dan de thorax, de oogen schoon groen.

De thorax ovaal naar voren toe halsvormig vernaauwd, grijs. Het achterlijf langwerpig, plat, bruinachtig-rood, met onduidelijke dwarsche zwarte banden aan de voorste helft.

De pooten lang en dun, zwart, met uitzondering der dijen, welke bruinrood zijn.

De vleugels eenigzins geelachtig; dwars over het midden loopt een onduidelijk omschreven gele band.

Amboina. In de maanden Maart en April op digt met struiken begroeide plaatsen vrij algemeen.

FAM. ANTHRACIDAE.

31. *Anthrax argyropyga* Dol. 2e Bijdr. tot de Dipt. is hoogstwaarschijnlijk dezelfde soort als Anthrax semiscita Walk. Catal. of Born. Dipt.

32. *Anthrax aterrima* nov. sp.

Fere unicolor, corpore alisque aterrima, punctulo in extremo abdominis apice albo; margine externo alarum limpido. Long. 2‴.

Geheel zwart, zonder glans. De kop bolvormig; de sprieten zeer kort, het derde lid in een kort borstelhaar eindigend; de bovenste helft der oogen zwart, de onderhelft donkergroen.

De thorax en het achterlijf eenkleurig zwart, beiden aan de zijranden behaard; de punt van het achterlijf wit.

De vleugels vrij lang, smal, met uitzondering van een klein gedeelte van den buitenrand zwart zonder eenigen glans.

Amboina. Zoo het schijnt zeldzaam. *Makassar* (Wallace).

33. *Anthrax angustata* nov. spec.

Gracilis; corpore pedibusque rufo-ferrugineis, illo dense tomentoso; alis cinereis, ad costam basimque fuscis. Long. $2\frac{1}{4}$‴.

De kop bolvormig; de sprieten en het aangezigt zwartbruin, de oogen donkergroen.

Het ligchaam smal, eenkleurig rosachtig, digt en kort behaard; de borst grijs; de haren op het eerste segment van het achterlijf veel langer dan op de overige.

De pooten vrij lang en dun.

De vleugels grijsachtig, aan den voorsten rand en den wortel bruinachtig.

Amboina. Zeldzaam.

FAM. DONICHOPODA.

Gen. Psilopus Meig.

34. *Psilopus longicornis* nov. spec.

Aureo-viridis, robustus; capite azureo, antennis nigris cum arista corpore longioribus, pedibus nigris, tarsis anticis rufis; abdominis segmentis atro fasciatis; alis limpidis in medio costa nigricantibus. Long. 2‴.

De oogen in het leven rood, de kop zilverachtig blaauw.

Amboina. Overal waar eene weelderige plantengroei te vinden is, gemeen.

35. *Psilopus palmetorum* nov. spec.

Aureo-viridis, robustus, abdominis segmentis nigro limitatis, fronte azurea, proboscide valde eminente, arista antennarum brevi; pedibus nigris spinulosis, alis limpidissimis. Long. $1\frac{3}{4}$‴.

Amboina.

FAM. SYRPHIDAE.

Gen. Baccha Meig.

36. *Baccha semilimpida* nov. spec.

Nigro-fusca, facie chalybea nitente, pectore scapulisque viridimetallicis, scutello lutescente; abdomine antice valde angustato; alis limpidis costa dimidioque basali fusco; pedibus quatuor anticis rufis, posticis nigroo-fuscis. Long. 4‴.

De hoofdkleur van het insekt zwartbruin.

De kop half bolvormig, de oogen van elkander

niet gescheiden, koperbruin; het aangezigt staalblaauw, weinig vooruit stekende. De sprieten kort bruinachtig.

De borst, de schouders en de zijvlakten van den thorax groen. Het achterlijf twee malen zoolang als de thorax, in de voorste helft zeer smal, in de achterhelft bijna lepelvormig verbreed; de tweede ring bijzonder lang en aan de zijvlakten lang behaard. De achterpooten van elken volgenden buikring grijsachtig. De halteres geelachtig.

De pooten klein en dun; de 4 voorste bruingeel.

De vleugels betrekkelijk groot, aan den voorsten rand en de binnenhelft zwartbruin, overigens helder.

Amboina. In de maanden Maart en April.

37. Gen. Graptomyza Wied.

Graptomyza melliponaeformis nov. spec.

Vertice fronteque nigris, thorace fusco, flavo marginato; abdomine luteo; articulis tribus primis transverse fusco fasciatis, quarto vittis tribus longitudinalibus fuscis notato, alis limpidis, dimidio externo transversim fuscescente bifasciato. Long. 2‴.

Een klein sierlijk dipteron, hetwelk wegens den bekvormig vooruitstekenden kop tusschen de geslachten Rhingia en Graptomyza te plaatsen is, aangezien het bekvormig orgaan niet zoo lang is, als het door Wiedeman is beschreven.

Het 3de lid der sprieten veel langer dan de beide eerste. De kop iets breeder dan de thorax. Deze is zwartbruin, geel gerand, het scutellum geel met zwarten rand

Het achterlijf eigenaardig van gestalte, ovaal, op den rug bol, de buik schelpvormig uitgehold, en de achterste buikring naar binnen omgekruld. De kleur

geel, op den 2n en 3n ring een breede zwarte dwarsband, op de 4n drie overlangsche zwarte naar beneden toe konvergerende vlekken.

De pooten, klein, geel met zwarte dijen.

De vleugels kort, zonder kleur; op de buitenhelft twee bruine dwarsstrepen, en voor deze een bruin vlekje.

Amboina. Men vindt deze soort, evenals eenige andere Syrphidae, in de morgenuren zittende op de bladeren van mangistan-boomen, welke boom somwijlen aan de jonge takken bedekt is met maskers van eene Coccus-soort, op welke het masker van dit Dipteron jagt maakt.

Makassar (Wallace), waar zelfs nog eene tweede iets grootere soort voorkomt.

Gen. Eristalis Fab.

38. *Eristalis refulgens* nov. spec.

Aeneo-viridis, cana, oculis masculis contiguis, sejunctis, fronte chalybaea, facie flavicante-alba; antennis fuscis; thorace abdomineque nigro striatis, alis limpidissimis. Long. 3'''.

Verwant aan E scripta Dol. en E. aenea Fab.

Geheel onbehaard; het ligchaam goudgroen met metaalachtigen glans.

De kop breeder dan de thorax; de oogen onbehaard, bruinrood, bij het mannetje vereenigd, bij het wijfje door een breed staalblaauw voorhoofd gescheiden..

Het aangezigt geelachtig; aan den oorsprong der sprieten een groenachtig vlekje.

De sprieten bruinrood, met een eenvoudig borstelhaar op het derde lid.

De thorax blaauwachtig-groen, met twee korte digt bij elkander staande zwarte overlangsche strepen, welke van af den voorsten rand tot in het midden van den thorax verloopen, en eene zwarte vlek op elken schouder.

Het achterlijf kort, bijna rond, goudgroen.

Op de rugvlakte van het 2de segment een smalle, gebogene zwarte dwarsband; op het derde drie en het vierde segment een kort zwart streepje.

De buikvlakte alleen in het midden groen, overigens zwartbruin.

De pooten zwart, de dijen blaauwgroen.

De vleugels geheel doorschijnend met sterken glasglans.

Amboina. Op sommige plaatsen niet zeldzaam.

Gen. Helophilus Meig.

39. *Helophilus pilipes* Dol. Bijdr.

Ook op *Amboina*; in het gebergte (maand April). Na verwant aan H. pendulis Meig., echter kleiner.

Gen. Syritta St. Farg. en Serv.

40. *Syritta amboinensis* nov. spec.

Facie alba, antennis rufis; thorace abdomineque nigris illius lateribus albicantibus; hujus fasciis duabus flavis in medio interruptis; alis limpidissimis; pedibus quatuor anterioribus rufis fusco annulatis. Long. $2\frac{1}{2}'''$.

Het ligchaam vrij smal, geheel onbehaard.

De kop half bolvormig; de vertex smal, zwart; het aangezigt zilverachtig-wit; de sprieten bruinachtig rood.

De thorax op de rugvlakte benevens het scutellum zwart met sterken glans; de voorste helft geelachtig gezoomd.

Het achterlijf is iets smaller dan de thorax; op de rugvlakte zwart; op het 2de en 3de segment een gele, breede, in het midden afgebrokene dwarsche band; de buikvlakte der drie eerste segmenten geel, de laatste buikring geheel zwart.

De vleugels doorschijnend.

De dijen der achterpooten dik, zwart, aan de ondervlakte met eenige zeer kleine tandjes.

Amboina. Tot nog toe mij slechts eens uit het gebergte aangebragt.

Gen. Eumerus Meig.

11. *Eumerus bimaculatus* nov. spec.

Ater, nitidissimus, facie minima albicante; maculis duabis albis in segmento abdominis secundo, vittisque duabus lateralibus albis transversis in tertio segmento; alis in apice infuscatis ceteroquin limpidis; pedibus nigris, tarsis tibiisque testaceo annulatis. Long. 2‴.

De kop breeder dan de thorax; de oogen donkerbruin, zeer kort behaard. Het voorhoofd zeer smal streepvormig, glanzig, zwart.

Het aangezigt zeer klein, zonder eenige verhevenheid en witachtig.

De thorax en het achterlijf zwart, glanzig; op de rugvlakte van het 2de achterlijfsegment twee witte in het leven doorschijnende ronde vlekken, en op den derden ring twee witte, dieper liggende dwarsche streepjes.

De dijen van alle pooten zwart, de achterdijen iets verdikt; de tibiae en tarsi zwart en witachtig geringd.

De vleugels iets langer dan het achterlijf, aan de punt zwartachtig; de submarginale cel eindigt naar buiten in eene punt.

Amboina.

Gen. Syrphus Fab.

42. *Syrphus villosulus* nov. spec.

Capite, thorace abdomineque breviter sed dense flavicante tomentosis; thorace scutello abdomineque fuscis, hujus fasciis tribus transversis luteis medio interruptis; alis limpidissimis. Long. 4‴.

De kop breeder dan de thorax, dik; het achterhoofd en het aangezigt (even als het geheele ligchaam) kort digt geelharig, als met een fijn dons bekleed; de vertex zwart, de sprieten bruinrood. De oogen naakt.

De thorax en het scutellum zwartbruin; door het digte dons verkrijgen zij eene groenachtige kleur.

De buikvlakte van het achterlijf en drie breede dwarsche in het midden afgebrokene banden geel, zoodat men op de rugvlakte alleen drie groote zwartbruine driehoekige vlekken ziet.

De achterpooten dun, zwart; op de vier pooten is de onderste helft der dijen bruinrood; overigens zijn zij ook zwart.

De vleugels geheel helder met zwarte aderen.

Amboina. Zeldzaam.

Gen. Pipiza.

43. *Pipiza moerens* nov. spec.

Nigra; fronte facieque nigro-coeruleo nitentibus; vittis quatuor albis parvis in lateribus abdominis (binis in quoque latere), alis infuscatis. Long. $2\frac{1}{2}$‴.

De oogen zwartbruin, even als de sprieten; het aangezigt wolachtig behaard. Halteres witachtig.

Het achterlijf breeder dan de thorax, plat, het eerste segment iets doorschijnend, zwart, op het derde en vierde segment aan elke zijde een klein wit schuinsch streepje. De pooten zwart met bruinachtige knieën. De vleugels vooral aan de buitenhelft zwart; in het midden der submarginale cel het begin van eene dwarsader.

Amboina. Gedurende den regentijd eenige malen in het gebergte gevangen.

FAM. CONOPIDA.

Gen. Conops L.

44. *Conops bipartita* nov. spec.

Fusca, vertice fusco, facie dense flavicante pilosa; abdomine antice attenuato, segmentarum marginibus posticis flavicantibus; pedibus rufis, alis limpidis, margine antico late fusco. Long 3‴.

Een der kleinste soorten. De oogen koperbruin, met sterken glans. De vertex breed, tot aan de sprieten zwartbruin; het overige gedeelte van den kop kort geelachtig behaard met fluweelachtigen schemer. Het eerste lid der sprieten roodbruin, de overige donkerbruin.

De thorax, evenals het geheele ligchaam, donkerbruin, iets langer dan breed, met gele schouders. Het scutellum zeer klein. Het achterlijf dun, naar achteren toe dikker; de eerste buikring zeer kort, echter iets breeder dan de tweede, welke lang en dun is.

De achterrand van ieder ring geelachtig.

De pooten eenkleurig bruinrood.

De vleugels aan den voorsten rand tot bijna aan de punt zwartbruin, welk zwartbruin gedeelte zich hier

in twee punten splitst, waarvan de achterste langs de externo-mediaire cel verloopt.

Amboina. Eenige malen gedurende het warmste gedeelte van den dag, op digt met struiken begroeide plaatsen gevangen.

FAM. MUSCIDAE.

A. Tachinariae.

Gen. Echinomyia Duméril.

45. *Echimomyia monticola* nov. spec.

Nigro-cinerea, grosse setosa; facie niveo-alba nitente; articulis antennarum duobus primis rufis, tertio triangulari fusco; abdomine canescente tesselato, pedibus nigris; alis nigricantibus, venis rufo limbatis. Long. $5\frac{1}{2}'''$.

Zwartgrijs, zonder duidelijke teekening, stijf behaard. Het voorhoofd grijsachtig met eene bruinroode breede streep, die tot aan de sprieten verloopt (frontalia), met talrijke zwarte, gekromde borstelharen.

Het aangezigt zuiver wit. Het epistomium vrij sterk uitpuilende. De twee eerste leden der sprieten bruinrood; het tweede veel langer dan het eerste, en langer dan het derde, op den bovenrand harig; het derde bijna driekant, hooger dan lang, zwartbruin.

De thorax aan de zijranden grijsachtig-wit met eenige onduidelijke zwarte overlangsche trespen. Het scutellum van dezelfde kleur. Het achterlijf ovaal, langer dan de thorax.

De pooten eenkleurig zwart.

De alulae groot, vuilwit.

De vleugels korter dan het achterlijf, zwartgrijs

aan den voorsten rand bruinachtig-geel; de aderen smal roodbruin gezoomd.

Amboina. Gedurende den regentijd in het gebergte van Soja gevangen.

Gen. Eurigaster Macq.

46. *Eurigaster setosa* nov spec.

Fortis, cinerea, grosse setosa, capite albido, fronte antennisque nigris, palpis rufis: thoracis dorso tenerrime nigro 4-vittato, abdominis segmentis transverse nigro fasciatis; pedibus nigerrimis; alis cinerascentibus ad costam infuscatis. Long. $4\frac{1}{2}'''$.

Grijs, stijfharig. De kop grijsachtig wit, breed, met stijve borstelharen aan de beide zijden van het aangezigt. Het 3de lid der sprieten groot, en tegen het einde toe iets breeder. De oogen fijn wolharig; de voelers helder bruinrood.

De thorax zonder het groote scutellum vierkant, met overlangsche zeer fijne zwarte strepen op de rugvlakte.

Het achterlijf eivormig, iets langer dan de thorax. Het eerste segment geheel zwart, de volgende alleen aan den achterrand.

De twee laatste buikringen sterk borstelharig. De pooten zwart. De vleugels lichtgrijs, aan den voorsten rand bruinachtig, met zwarte aderen.

Amboina. Algemeen op zonnige plaatsen, die een' weelderige plantengroei vertoonen.

47. *Eurigaster strigosa* nov. spec.

Fortis, nigra, grosse setosa, palpis fuscis, fronte nigra, facie griseo-albicante; pedibus nigris, segmentis abdominis transverse cano fasciatis, alis subcinerascentibus. Long $4'''$.

Aan de voorgaande soort verwant, echter veel donkerder, en iets kleiner; het derde lid der sprieten korter dan bij gene, en tegen het einde toe niet verbreed.

De oogen naakt. De thorax op de rugvlakte donkerder, de 4 overlangsche zwarte strepen minder duidelijk.

Het grootste gedeelte der buikringen zwart; de kleinere voorste helft grijsachtig.

De vleugels grijs, aan de basis en den voorsten rand bruinachtig.

De pooten eenkleurig zwart.

Amboina. Overal gemeen, vooral op zonnige plaatsen.

Gen. Senometopia Macq.

48. *Senometopia sphingum* nov. spec.

Cinereo-albicans, fronte lata albonitente, thorace tenerrime nigro quadrivittato; oculis rufis; segmentis abdominis nigrovittatis, alis diaphanis. Long. 3‴.

Witachtig-grijs, met sterken glans. De sprieten bereiken het epistomium niet geheel. De oogen bruinrood; het voorhoofd wit.

De eerste buikring zwart, van de overige alleen de achterste rand, deze echter in het midden breeder zwart dan aan de zijden.

De pooten zwart; de vleugels bijna doorschijnend.

Amboina. Uit de poppen van verschillende Sphinxsoorten, voornamelijk echter uit die van Acheront. Satanas Bois. is herhaalde malen deze soort in groot aantal uitgekomen.

Gen. Masicera Macq.

49. *Masicera morio* nov. spec.

Nigra, elongata, fronte flavicante, thorace vittis 4 scutelloque nigris, abdominis fasciis tribus interruptis albidis; alis praecipue ad costam nigris. Long. 7‴.

Het aangezigt geelachtig; de vertex vrij sterk behaard, de achtervlakte van den kop grijs. De sprieten zwart, niet geheel het epistomium bereikende.

De thorax en het scutellum zwart; de thorax met 4 paralelle strepen waarvan de middelste fijner. Het achterlijf tweemalen zoolang als de thorax, langwerpig, zwart, de achterhelft met vele lange stijve borstelharen; drie grijsachtig-witte breede in het midden afgebrokene dwarsbanden.

De pooten eenkleurig zwart. De vleugels vrij lang, grijs, aan den voorsten rand donkerder.

Amboina.

50. *Masicera aurifrons* nov. spec.

Nigro-cinerea, oblonga, fronte facieque pallide aureis, thorace ad latera albicante, in dorso nigro quadrivittato; abdomine nigro transversim interrupte flavo trifasciato, alis cinereis. Long. 6‴.

De kop dik, aan de achtervlakte grijs met eene zwarte breede streep die tot aan de sprieten zich voortzet. Het aangezigt en de omtrek der oogen (orbitae) bleek goudgeel. De oogen naakt.

De thorax zonder het grijsachtige scutellum vierhoekig aan de zijden en den oorsprong der vleugels witachtig. Op den rug de gewone 4 overlangsche strepen.

Het achterlijf langwerpig, de laatste ringen sterk borstelharig; zwart, op den 2_n tot 4^n ring een gele, in het midden afgebroken, dwarsband.

De pooten zwart. De vleugels grijs.

Amboina. Overal waar eene weelderige vegetatie te vinden is, en de zon schijnt.

Gen. Zambesa Walker.

51. *Zambesa Walkeri* nov. spec.

Nigricans, capite albo, antennis atris; abdomine gracili transversim albicante trifasciato; pedibus nigris; alis subflavicantibus. Long. $3\frac{1}{4}'''$.

De kop bijna bolvormig, zoo breed als de thorax, het voorhoofd wit, de oogen niervormig, koperbruin, de sprieten zwart, het 3e lid lang, het epistomium bereikende.

De thorax kort, zwart, de voorste helft en de schouder grijsachtig wit. Het achterlijf driemalen zoo lang als de thorax, smal, zwart, op den 2n tot 4n ring een grijsachtige dwarsband. De laatste ringen met vele stijve zwarte borstelharen.

De pooten lang en dun, zwart. De alulae groot, geelachtig.

De vleugels vrij lang, eenigzins geelachtig.

Amboina. Gedurende den regentijd niet zeldzaam.

Gen. Clytia Rob D.

Clytia modesta nov. sp.

Capite aplanato, facie flavicante, articulo tertio antennarum orbiculari; thorace fusco cinerascente, abdomine subcylindrico, rufo nigro setoso, pedibus rufis, alis fubcinereis, costa flavicante. Long. $2\frac{1}{2}'''$.

De kop vrij breed, echter plat, en zonder eenige verhevenheid op het aangezigt.

De sprieten zeer klein, rosachtig; het aangezigt vrij breed, geelachti .

De thorax zwartgrijs; het scutellum langer dan breed, beide lang stijfharig. Het achterlijf langwerpig eivormig, dun, bruinachtig rood, met stijve lange zwarte borstelharen op den achterrand van iederen buikring. Tusschen de buikringen smalle witte strepen aan de zijden.

De pooten bruinrood; het achterste paar het langste. De vleugels en de alulae geelachtig, de vleugelen met bruingele aderen.

Amboina. Zeldzaam.

53 *Clytia nigroanalis* nov. spec.

Facie verticeque pallide aureis, antennis, pectore, pedibus abdomineque rufescentibus, hoc conico, subpellucido, articulo ultimo nigro, longe setoso, alis cinereis basi flavicantibus. Long. $3\frac{1}{2}'''$.

Het derde lid der sprieten langwerpig. De thorax bijna vierkant, vrij hoog, aan de zijvlakten en de schouders goudgeel, overigens grijs. Het scutellum, even als het achterlijf, bruinrood. Het laatste doorschijnend, de laatste ring zwart en op dezen, even als op den achterrand van den derden buikring, lange zwarte borstelharen.

De pooten rosachtig met donkerbruine tarsen.

De vleugels aan de buitenhelft rookkleurig, aan de basis geelachtig.

Amboina. Eens gedurende den regentijd gevangen.

Gen. Gonia Macq.

54. *Gonia exigua* nov spec.

Nigra, fronte facieque albicante, arista antennarum inflexa; thorace in lateribus albicante; abdomine subelongato, longe setoso, fasciis duabus angustis albicantibus; pedibus atris, alis subcinereis. Long. $2'''$.

Kenbaar van andere op haar gelijkende Dipteren-soorten, aan het korte, dikke, knievormig gebogene borstelhaar der sprieten. Deze zijn, zoo als bijna het geheele insekt, zwart. Het geheele aangezigt sterk borstelharig. De oogen zijn klein en staan ver van elkander, doordien het voorhoofd breed is.

Het achterlijf is langwerpig, de laatste buikringen digt en sterk borstelharig.

De pooten eenkleurig zwart, sterk, met zeer puntige tarsen.

Amboina. Zeer algemeen.

Spiroglossa Gen. nov.

Antennarum articulus tertius oblongus, secundus ter longior, arista longa, basi incrassata.

Epistomium proëminens.

Rostrum filiforme, longum, corpus longitudine fere adaequans, spiraliter involutum.

Alae distantes, cellula posterior prima parum aperta, apicem alae attingens; margo anterior alarum inermis.

Door den spiraalvormig zamengerolden snuit van alle bekende Dipteren onderkenbaar.

55. *Spiroglossa typus* nov. spec.

Cinerascens, grosse setosa, fronte nigra, abdomine rufescente, segmentis tenerrime nigro marginatis; pedibus nigris femoribus, rufis, alis flavicantibus. Long. 3‴.

Amboina. Schijnt zeldzaam te zijn, zijnde mij deze soort tot nu toe slechts eene enkele keer aangebragt geworden.

B. Deniariae.

Gen. Prosena St. Farg.

56. *Prosena moluccana* nov. spec.

Cinerascens, setoso-pilosa, thoracis dorso albo-pruinoso, facie alba, antennis rufis; abdomine elongato testaceo, fasciis transversis angustis nigris, femoribus rufis, pedibus ceteroquin nigris. Long. 4‴.

De kop breed, het aangezigt wit, stijf borstelharig. De oogen langwerpig rond, naakt, donkerbruin. De snuit dun, in de bovenste helft knievormig gebogen en naar voren gerigt.

De thorax langwerpig, vrij bol, op de rugvlakte witachtig. Het achterlijf bijna cilindervormig, geelachtig, de achterrand van iederen ring zwartbruin.

De pooten lang, zwart, met geelbruine dijen. De vleugels groot, vooral in de buitenhelft grijs, aan den wortel geelachtig.

Amboina. In tuinen, hoofdzakelijk op Theobroma boomen, vrij algemeen.

Gen. Rutilia Rob D.

57. *Rutila nigrocostalis* nov. spec.

Aureo-viridis metallica, facie aureo-flava, antennis pedibusque nigris; alis limpidis, ad costam late nigro-fuscis. Long $4\frac{1}{2}$‴.

Prachtig goudgroen, met metaalglans; de thorax en het achterlijf stijfharig. Het aangezigt en de omtrek der oogen bleek goudgeel, het eerste met stijve zwarte borstelharen.

De oogen donkerbruin

Het achterlijf kort, eivormig; op den eersten ring tegenover het scutellum eene diepe insnijding.

De pooten zwart, de ondervlakte der dijen groen. De vleugels aan den voorsten rand zwartbruin, overigens zonder kleur.

Amboina. Zeldzaam.

Gen. Omalogaster Macq.

58. *Omalogaster rufescens* nov. spec.

Cinerea, facie alboseriseo nitente, antennis pedibusque nigris, thorace parvo, nigro striolato; abdomine magno, conico, parum depresso, pallide rufescente, segmentis in medio nigro maculatis, grosse setosis; alis magnis, subcinereis ad venas nigricantibus. Long. 5‴.

De kop is klein, iets plat, van den vertex af tot aan de sprieten zwart; deze zijn zwart, en bereiken het opistomium niet.

De thorax in vergelijking met het achterlijf klein en smal, grijsachtig, met de gewone fijne zwarte strepen op den rug en talrijke zwarte borstelharen om den oorsprong der vleugels.

Het achterlijf eivormig, bruinachtig: de buikringen aan den voorsten rand wit; op het midden van iederen ring een groote zwarte vlek, of wel de geheele achterrand der buikringen breed zwart.

De pooten lang, zwart, weinig behaard.

De vleugels groot, grijs, om de aderen zwart.

Amboina.

C. Sarcophaginae.

Gen. Sarcophaga. Meig.

59. *Sarcophga aurifrons* nov. spec.

Cinerea, facie aurea, antennis, palpis, pedibus anoque nigris; thoracis vittis tribus nigris, media ad scutellum usque producta;

abdomine conico, flavicante, vittis tribus nigris ex maculis constantibus, alis cinereis. Long. 6'''.

Verwant aan S. cannaria L.

De oogen zijn donkerbruin; het aangezigt goudgeel; de sprieten en de voelers zwart, het voorhoofd weinig vooruitstekende.

De thorax groot, langwerpig, aan de zijvlakten sterk borstelharig; op den rug drie zwarte evenwijdige langsstrepen, van welke de middelste tot op het scutellum zich voortzet.

De alulae groot, schelpvormig.

Het achterlijf langwerpig eivormig, vuilgeel, weinig behaard; met drie zwarte langsstrepen op de 3 eerste buikringen.

De pooten zwart en sterk behaard, vooral het achterste paar.

De vleugels grijs, aan den voorsten rand bruinachtig.

Amboina.

60. *Sarcophaga aliena* Walk. Cat.

Amboina. Zeer algemeen.

61. *Sarcophaga frontalis* nov. spec.

Cinerea, facie albicante, fronte prominente, antennis, palpis pedibusque nigris; thorace nigro trivittato; abdomine valde elongato, fere cano, tessellato, alis subcinereis. Long. 3'''.

Van de beide voorgaande door een' meer slanken ligchaamsbouw verschillende, en buitendien aan het sterk vooruitstekende voorhoofd kenbaar. Het aangezigt bijna onbehaard, vuil wit van kleur. Het derde lid der sprieten naauwelijks tweemalen zoo lang als het tweede.

De thorax zoo als bij S. aurifrons geteekend.

Het achterlijf lang, met zeer weinige borstelharen op de twee laatste ringen.

De pooten zwart, matig behaard. De korte vleugels bijna zonder kleur.

Amboina. Zeer algemeen op struiken.

D. Muscidae.

Gen. Musca L.

62. *Musca* (Lucilia) *bivittata* nov. spec.

Thorace quadrato nigro-fusco, flavo cincto, vittis duabus flavis dorsalibus parallelis notato; abdomine subrotundato viridi-metallico, alis cinereis juxta nervos nigris. Long. 4‴.

Eene der sierlijkste soorten van Musca.

Het aangezigt geelachtig, de sprieten en de monddeelen zwart.

De thorax (zonder het blaauwachtig-groene scutellum) vierkant, zwart, aan drie zijden geel gezoomd, en op het midden van den rug twee, niet geheel den achterrand bereikende, gele langsstrepen. De borst grijsachtig.

Het achterlijf kort, rond, donkergroen, met metaalglans. De eerste ring bijna zwart, de twee laatste weinig behaard. De pooten zwart.

De vleugels groot, grijs, langs de aderen zwartbruin.

Amboina. Op sommige sterke begroeide plaatsen, tusschen struikgewas vrij algemeen het geheele jaar door.

63. *Musca refixa* Walk. Cat. Singap.

Overal algemeen.

64. *Musca* (Lucilia) *azurea* nov. spec.

Coeruleo-metallica, oculis rufis, facie albicante, antennis, palpis

pedibusque nigris, abdomine globoso, segmentis nigro marginatis, ventre (in vivo) pallide rufo, alis sublimpidis. Long. 3‴.

Donkerblaauw, met sterken metaalglans; het aangezigt en eene fijne omzooming der oogen grijsachtig-wit. De punt der voelers bruinachtig rood.

De sprieten en de pooten zwart.

De thorax hoog, langwerpig. Het achterlijf kort, rond; de achterste rand der buikringen zwart. De buikvlakte der wijfjes geelachtig, met 2 tot 3 zwarte puntjes in het midden.

De vleugels bijna kleurloos, met zwarte aderen.

Amboina.

65. *Musca* (Pollenia) *flavicans* nov. spec.

Cinerea, flavicante tomentosa; antennis rufo-fuscis, thoracis dorso nigro striolato setulosoque, vittis duabus intermediis tenerrimis; abdomine transversim nigro fasciato; pedibus nigris; alis subcinereis in medio costae nigricantibus. Long. 3‴.

Grijs, het voorhoofd zeer smal; het aangezigt grijsachtig. De thorax op de rugvlakte zeer kort en fijn geelachtig behaard en met sterken zijdeachtigen glans, benevens 4 fijne zwarte evenwijdige langsstrepen, waarvan de zijdelingsche duidelijker en in het midden afgebroken zijn.

Het eerste buiksegment zwart, de overige geelachtig met een' breeden zwarten achterrand.

De alulae bruinachtig; de vleugels grijs, aan den voorsten rand, vooral in deszelfs midden, zwart.

Amboina. Op de met rietvormige gramineën begroeide zandheuvels bij de stad niet zeldzaam.

E. Anthomyzidae.

Gen. Aricia Macq.

Aricia quadripunctata nov. spec.

Testacea; antennis albicantibus, palpis fuscis; segmentis duabus ultimis abdominis in latere nigro unipunctatis, alis flavicantibus. Long. $1\frac{3}{4}'''$.

Roestkleurig, weinig behaard.

Het aangezigt zeer klein, grijsachtig; de sprieten bleek geelachtig. De oogen donkerbruin.

Het achterlijf rond; aan de zijvlakte van den derden tot vierden buikring een zwarte ronde stip; de beide stippen staan digt bij elkander.

De tarsen der achterpooten donkerbruin.

De vleugels kort, geelachtig.

Amboina.

67. *Aricia graminicola* nov. spec.

Facie albicante, antennis albicantibus; thorace viridescente-cinereo, grosse setoso; abdomine testaceo, segmentis 2-4 in medio dorsi nigro maculatis, pedibus nigris, alis subflavicantibus. Long. $1\frac{1}{2}'''$.

De kop breed, afgeplat, de sprieten geelachtig wit, met een sterk gevederd borstelhaar.

De voelers donkerbruin, evenals de oogen.

De thorax langwerpig, groenachtig-grijs, met eenige reijen zwarte borstelharen.

De alulae groot, geel. Het achterlijf ovaal, iets plat, geelachtig, met eene groote zwarte vlek in het midden van den 2n tot 4n buikring. De laatste ring vrij sterk behaard.

De pooten zwart, met bruinachtige tibiae.

De vleugels bleekgrijs, aan den voorsten rand geelachtig.

Amboina. Zeer gemeen langs wegen op grashalmen.

Gen. Spilogaster Macq.

68. *Spilogaster pusilla* nov spec.

Facie alba, thorace caesio, nigro setoso; abdomine ovato, testaceo dorso nigro quatuorpunctato; pedibus nigris, alis limpidis. Long. $\frac{3}{4}'''$.

De kop rond, de oogen klein, ovaal, donkerbruin. De sprieten kort, het 3de lid bijna niervormig.

De thorax bleek groenachtig, met weinig metaalglans, zwart borstelharig.

Het achterlijf eivormig, geel, zeer weinig behaard; op het 2e en 3e segment 2 zwarte niervormige kleine vlekken.

De pooten zwart.

De vleugels groot, breed, zonder kleur.

Amboina.

Gen. Hydrotaea Rob. D.

69. *Hydrotaea bicolor* nov. spec.

Capite toto, thorace, ventre, femoribus tibiisque nigris; abdominis dorso tarsisque testaceis; alis flavicantibus. Long. 1'''.

De geheele kop zwart, zoo breed als de thorax, op den vertex met stijve haren. De sprieten zeer kort. De thorax hoog, zwart, slechts aan de zijvlakte in de nabijheid der vleugels met stijve haartjes, zonder glans.

Het achterlijf ovaal, zeer plat, geelachtig (in het

leven bijna wit); aan den achterrand van elke geleding talrijke korte zwarte haartjes.

De pooten zwart; op de dijen en het uiteinde der tibiae van de twee eerste paren twee fijne lange doorntjes.

De vleugels geel.

Amboina.

Gen. Ophyra Macq.

70. *Ophyra riparia* nov. spec.

Nigerrima, metallice splendens, parcissime pilosa, facie nigra, puncto ad basim antennarum nitido albo; alis basim versus flavicantibus. Long. 2‴.

Glanzig zwart. De oogen groot, aan den vertex vereenigd, donkerbruin; aan den oorsprong der sprieten een wit puntje.

De thorax en het achterlijf weinig behaard; het scutellum puntig toeloopend.

De alulae evenals de wortel der vleugels geelachtig.

Amboina. Zeer algemeen op gramineën, vooral aan de oevers van rivieren

Pachycephala Muscidarum genus novum.

Corpus hebes.

Caput thorace latius, crassum, altius quam latum

Frons lata, parum eminens.

Antennae vix inferiorem oculorum marginem attingentes; articuli duo primi brevissimi, tertius secundo multoties longior, linearis, arista longa basi incrassata.

Sulcus duplex in faciei inferiori parte, antennas excipiendus.

Epistomium crassum, sinuatum.

Alae latae, fusco reticulatae.

Genus cum sequenti ob structuram capitis peculiaren transitum e Muscidis ad Ortalideas sistit, quodammodo generi *Achias* affine.

71. *Pachycephala Mohnikei* nov. spec.

Nigro-cinerea, tota subtiliter aureo pilosa, fronte rufa; alis magnis nigro reticulatis, pedibus nigris tarsis albicantibus. Long. 3‴.

Kort en dik: geheel met zeer korte bijna schubvormige goudkleurige metaalachtig glinsterende haartjes bedekt. De kop in het oogvallend groot; het voorhoofd breed, bruinrood, goudharig.

De oogen groen en rood gevlekt. De sprieten klein, zwart; aan den buitenkant van elken spriet, op de hoogte van het eerste lid, een zwart gekleurd puntvormig groefje; eene tweede streepvormige groef dient om het 3de lid der sprieten op te nemen.

Het epistomium dik en een weinig omgekruld.

De thorax zoo breed als lang, hoog, met eene zeer duidelijke scheiding tusschen het scutellum.

Het achterlijf zoo lang als de thorax; naar voren zeer breed, puntig eindigende.

De pooten zwart, het eerste lid der tarsen wit; alle kort en sterk, met groote tarsen.

De alulae groot, geelachtig; de halteres klein, roodbruin.

De vleugels zoo lang als het achterlijf, breed, grijs, met talrijke zwartbruine gelijkmatig verdeelde punten.

Amboina. Gedurende het heetste gedeelte van den dag vindt men deze soort eenzaam op plaatsen, welke digt met laag gewas, vooral Labiaten, begroeid zijn.

72. *Pachycephala albifacies* nov. spec.

Olivaceo-cinerea, vix pilosa, fronte rufa, oculis viridibus, antennis rufis, facie alba, thorace albicante vittulato; alis sublimpidis fusco reticulatis; pedibus concoloribus fuscis. Long. 4‴.

Iets slanker van gedaante dan de voorgaande soort. Groenachtig-grijs zonder den minsten glans.

De oogen groen; de vertex bruinrood, evenzoo de sprieten; de plaats tusschen de sprieten en het epistomium geelachtig wit.

Aan de zijvlakten van den thorax eenige stijve lange zwarte borstelharen; overigens is de thorax bijna kaal; op de rugvlakte eenige onduidelijke lichtere fijne langsstrepen.

Het achterlijf klein, spits eindigend, het eerste segment digt roodharig, de achterrand hoekig uitgesneden.

De pooten zwartbruin, de tibiae bruinrood.

De halteres geelachtig.

De vleugels veel langer dan het achterlijf, breed; grijsachtig-donkerbruin gevlekt, vooral in de buitenhelft waar de vlekken eenige dwarsbanden vormen.

Amboina. Zeldzamer dan de voorgaande soort.

Zygaenula gen nov.

Corpus breve subquadratum glaberrimum.

Caput latissimum, valde aplanatum, multo latius quam altum.

Oculi parvi, fronte latissima sejuncti.

Antennae breves, distantes; articulus tertius oblongus, arista nuda.

Alulae parvae.

Alae breves latiusculae.

73. *Zygaenula paradoxa* nov. spec.

Capite sulfureo, oculis viridibus concentrice rufo fasciolatis; corpore nigro-coeruleo nitente; pedibus luteis; alis limpidis ad basim infuscatis. Long. 1½‴.

Bijna zoo breed als lang. Het ligchaam donkerblaauw, met sterken glans, geheel onbehaard.

De kop, evenals de thorax, breeder dan hoog, van voren zeer plat, zwavelgeel; de sprieten wat donkerder. De oogen in vergelijking met het overige gedeelte van den kop, klein, bijna driekantig, prachtig groen met bijna koncentrische roode kringen.

De sprieten zeer klein, bereiken de monddeelen niet.

De thorax met het scutellum veel langer dan het achterlijf, hetwelk van de rugvlakte alleen uit een buikring schijnt te bestaan.

De buikvlakte en de pooten geel, met uitzondering der bovenste helft van de dijen, welke zwart zijn.

De vleugels alleen aan de wortel bruinachtig, overigens zonder kleur; klein.

Amboina. Zoo het schijnt is deze zeer merkwaardige vliegensoort op *Amboina* zeldzaam. Men heeft mij slechts eenige eenige exemplaren van *Hitoe* gebragt, welke op de bloemen van Zea mais waren gevangen.

F. Helomyzidae.

Gen. Sapromyza Fall.

74. *Sapromyza punctigera* nov. spec.

Facie, scutello, puncto scapulari vittaque thoracis laterali citrinis; abdomine pedibusque aurantiacis; thorace parteque posteri-

ri abdominis nigro-fuscis; alis cinerascentibus, ad costam flavis, apice punctoque ad venam transversalem primam sito, fuscis; Long. $2\frac{1}{2}'''$.

De kop breeder dan de thorax, bijna bolvormig, het epistomium en het voorhoofd maar weinig uitpuilende. De oogen rond; op den vertex een langwerpig zwartbruin vlekje; de sprieten kort, het 3de lid donkerbruin; het borstelhaar naakt.

De thorax ovaal, donkerbruin, met eene licht bruine overlangsche streep op de rugvlakte, een geel puntje en eene schuinsche gele streep op elke zijde; het scutellum geel.

Het achterlijf langwerpig, op de buikvlakte en de twee eerste segmenten bruinachtig-geel; de rugvlakte der 3 laatste buikringen zwartbruin, met sterken glans.

De pooten van middelmatige lengte; de achterste tarsen zwart; overigens hebben de pooten eene bruingele kleur.

De vleugels smal, aan den voorsten rand geelachtig; het buitenste vierde gedeelte zwartbruin, met een helder puntje daarin; op de eerste dwarsader een zwartbruin vlekje.

Amboina. Men vindt het insekt op de boomstammen loopende, niet zelden.

G. Ortalides.

Gen. Ortalis Fall.

75. *Ortlais regularis* nov. spec.

Picea, nitens, capite rufo, pedibus rufescentibus, alis fere triangularibus magnis, dimidio basali fere toto nigro, vittis tribus nigris transversalibus in dimidio externo. Long. 1'''.

Zwart, met sterken glans.

De kop bruinachtig-rood, bijna bolvormig; het voorhoofd breed met eenige stijve borstelhaartjes.

De oogen ovaal, de sprieten geelachtig.

De thorax langwerpig, in het midden het breedst, plat, aan de zijvlakten stijfharig.

Het achterlijf kort, eivormig, bijna onmerkbaar behaard.

De pooten klein, bruinachtig.

De vleugels breed, met glasglans; de binnenste helft, met uitzondering van een klein gedeelte aan den voor- en achterrand, zwart; in de buitenste helder doorzigtige helft zijn 3 verschillend verloopende zwarte, smalle strepen; de eene bevindt zich aan het uiteinde van den voorrand; de middelste verloopt van het uiteinde der prebrachiaalader naar beneden toe tot aan de kubitale ader, en de derde begint aan het uiteinde der subanale ader en loopt dwars tot aan het uiteinde der radiale ader.

Amboina Deze en de volgende, en waarschijnlijk nog meer soorten, zijn bij schoon warm weder op verschillende gewassen, vooral echter gramineeën en pisangplanten, talrijk te vinden. De vleugels bevinden zich in eene aanhoudende beweging (vibratio).

76. *Ortalis flaviscutellata* nov. spec.

Picea, antennis rufis, scutello, halteribus maculaque thoracis laterali citrino-flavis, tibiis tarsisque testaceis; dimidio basali alarum majore fusco, limpide biguttato, exteriore limpido ad costam fusco. Long. $1\frac{1}{4}'''$.

Amboina. Vrij algemeen op pisangplanten en bamboe-bladen.

77. *Ortalis trifasciata* nov. spec.

Nigra, nitidissima, fronte nigra albo marginata, pedibus nigris. tarsis albis; alis limpidis, fasciis tribus transversis nigro-fuscis. Long. 1‴.

Zwart met een' blaauwen schijn en sterken glans. Het voorhoofd zwart met eenige stijve zwarte haren op den vertex; de oogen wit gezoomd (in het leven rood) en groen gevlekt; de sprieten bruin.

Het ligchaam als bij de voorgaande soort.

De pooten zwart, alleen het eerste lid der tarsi wit.

De vleugels iets smaller dan bij O regularis, doorzigtig, met drie zwartbruine dwarsbanden; de binnenste, digt aan den wortel der vleugels, is de breedste en donkerste en laat aan den voorsten rand een klein helder puntje over; de buitenste is smal en bevindt zich op de 2e dwarsader; aan den voorsten rand verlengt hij zich langs dezen tot aan de kubitaalader.

Amboina.

Gen. Bactrocera Guérin.

De Dipteren van dit geslacht kenmerken zich, behalve door de geslachtskarakters, door den sterken glasglans der vleugels, welke min of meer bruin gestreept zijn, den bruinachtigen thorax met citroengele vlekken en strepen, en door de donkerbruine blaauw en groen gevlekte oogen.

De heer Walker, in zijne Catalogue of the Dipterous Insects collected at Singapore, beschrijft eene soort van dit geslacht en beschouwt haar als tot een nieuw geslacht te behooren, hetwelk hij „Strumeta" noemt. Aan

het voorwerp, hetwelk hem tot de beschrijving diende, ontbrak het 3de lid der sprieten.

De beschrijving van het geslacht Bactrocera Guér. in het handboek van Macquart komt echter met mijne species zoo overeen, dat ik de reeds beschrevene twee soorten en nog eenige te beschrijvene zonder twijfel onder den ouden geslachtsnaam plaats.

78. *Bactrocera conformis* nov. spec.

Rufo-fusca, scutello, scapulis vittaque ad basin alae sulfurea, fronte rufa nigro maculata, alis limpidis ad costam et venam subanalem fuscis. Long. $3\frac{1}{2}'''$.

Simillima B. maculipenni Dol. Bijdr. tab 1 fig. 1. Het insekt is, zoo als alle soorten van dit geslacht, bijna onbehaard en van eene vuilbruine kleur. Alle kleuren, maar voornamelijk die der oogen en van het voorhoofd, zijn in het leven duidelijker.

De thorax sierlijk citroengeel gevlekt; op elken schouder en op de zijvlakte van den thorax eene ronde vlek, en aan den oorsprong der vleugels een geel streepje.

De achterrand van het 2de achterlijfsegment geelachtig.

De vier voorste pooten geelachtig, het laatste paar bruinachtig, donkerder.

Amboina. De meest voorkomende soort van dit geslacht. Vooral op de ondervlakte der bladen.

79. *Bactrocera maculigera* nov. spec.

Rufo-fusca, scutello, scapulis vittaque ad basim alae citrinis, alis, limpidis, costa vena subanali maculaque in medio alae sita

rufo-fuscis; maculis duabus fuscis in ultimo abdominis segmento. Long. 3½'''.

Grootte, gedaante, de hoofdkleur en de teekening van den thorax als bij de tot nu beschreven soorten.

Op het midden van den vleugel tusschen de beide dwarsaderen eene groote ronde, niet scherp omschrevene bruinachtige vlek.

Op de rugvlakte van het laatste buiksegment twee zwartachtige vlekken.

De pooten even als bij de voorgaande soort.

Amboina. Zeldzaam.

80. *Bactrocera* (?) *vespoides* nov. spec.

Unicolor, rufo-fusca, abdomine antice valde attenuato, alis subcinereis, margine antico late fusco. Long. 4½'''.

Heeft wegens de lange, in het leven naar voren gerigte sprieten en de gedaante van het achterlijf, veel overeenkomst met eene Conops.

De sprieten zeer dun en langer dan bij de overige soorten, doordien het 2de lid langer is dan het eerste.

Merkwaardig is de gedaante van het achterlijf; de eerste buikring is zeer dun, en op zijn' voorsten rand met twee knobbeltjes; de tweede ring wordt in zijne achterhelft dikker, en zoo voort ook de volgende ringen, zoodat het achterlijf eene bijna peervormige gedaante heeft.

De vleugels geelachtig; de geheele voorste rand tot bijna aan de prebrachiale ader donkerbruin; de subanale ader lichtbruin gezoomd. De verdeeling der aderen is dezelfde als bij de reeds beschreven soorten.

Amboina. Tot nog toe slechts een keer gevangen.

Gen. Themara Walk. Cat. Dipt. Singap.

81. *Themara ampla* Walk. l. c.

Op *Amboina.* Gedurende het drooge jaargetijde vrij algemeen.

82. *Themara alboguttata* nov. spec.

Thorace fronteque cinereis, facie antennisque rufescentibus; abdomine, pedum femoribus alisque nigro-fuscis, his albo maculatis. Long. $2\frac{1}{2}'''$.

De oogen groen. De sprieten zeer kort, het borstelhaar sterk gevederd. Op den vertex eenige stijve zwarte haartjes.

De thorax geelachtig-grijs. Het achterlijf ovaal, plat, zwart, de eerste ring geelachtig-bruin.

De pooten zwartbruin, met geelachtige kniegewrichten en tarsen.

De vleugels, met uitzondering van den wortel zwartbruin; aan den voorsten rand 2 witte wigvormige vlekken, door welke de radiale ader verloopt; aan den achtersten rand bevinden zich 3 witte vlekken, twee van welke bijna zamenvloeijen en zich aan het einde der subanale ader bevinden; eindelijk ziet men twee kleine witte punten in het midden der buitenhelft van elken vleugel.

Amboina. Zeer algemeen op de meest verschillende gewassen.

83. *Themara nigropunctulata* nov. spec.

Testacea, thoracis punctulis nigris numerosis; vertice longe nigro setoso; abdomine transversim nigro fasciolato; alis fuscis, pallide punctulatis. Long. $2\frac{1}{2}'''$.

Stijfharig borstelig. De kop, het ligchaam en de pooten bleek geelachtig; het achterhoofd en de zijvlakten van den thorax met talrijke zwarte puntjes; op de rugvlakte ziet men slechts 2 dergelijke punten, namelijk aan den achterrand.

De oogen groen. Het achterlijf langwerpig; de achterrand van ieder segment zwart.

De vleugels kort en breed, met talrijke min of meer witte puntjes.

De pooten eenkleurig geelachtig.

Amboina. Zeer algemeen. Vooral op de ondervlakte der bladen van verschillende ficus-soorten.

Gen Herina R. Dev.

84. *Herina chalybea* nov. spec.

Nigro-coerulea, metallice nitens; pedibus, fronte facieque nigris; antennis rufo-fuscis; abdomine cilindrico gibboso; alis diaphanis ad costam, apicem venasque transversas nigro-fuscis. Long. 3‴.

Eenkleurig staalblaauw, met sterken glans; slechts eenige stijve haartjes op de zijvlakten van den thorax.

Het aangezigt en het voorhoofd zwart, het laatste zeer smal wit gezoomd.

De sprieten bruin, de twee eerste leden lichter dan het 3e.

Het knopje der halteres wit.

De pooten zwart, met 2 zwarte doorns op het einde van elke tibia.

De buitenste helft van den voorsten rand en de punt der vleugels zwart, evenzoo de beide dwarsaderen.

Amboina. Overal op struiken en kleinere boomen, in de schaduw der bladen.

85. *Herina limpidipennis* nov. spec.

Nigro-coerulea, metallice nitens, pedibus, fronte facieque nigris, antennis rufo-fuscis, abdomine cilindrico, alis limpidis. Long. 2‴.

Kleiner dan de voorgaande soort, en de vleugels geheel ongevlekt; overigens geheel met haar overeenkomende.

Amboina. Slechts eene keer tot nog toe gevangen.

86. *Herina grandis* nov. spec.

Nigro-cinerea oculis antennisque rufis, arista articuli tertii alba facie flavicante; abdomine antice attenuato; alis magnis limpidis, costa vitta basali longitudinali maculaque magna in medio alae vita nigris; pedum femoribus pallide testaceis. Long. 4½‴.

Het voorhoofd staalblaauw, smal, wit gezoomd, het aangezigt geelachtig. De sprieten langer dan bij de voorgaande soorten; het borstelhaar van het 3de lid lang en wit.

De thorax zonder glans, op de rugvlakte groenachtig.

Het achterlijf gesteeld, het laatste segment wolachtig wit behaard.

De pooten zwartbruin met gedeeltelijk witachtige dijen.

De vleugels groot, doorzigtig en kleurloos; de voorste rand van af de mediastinaalader tot aan de punt van den vleugel zwart; eene dergelijke streep verloopt van af den vleugelwortel langs de kubitale ader tot in het midden van deze; in het midden der buitenhelft eene groote eivormige zwarte vlek.

De beide dwarsaderen digt bij elkander.

Amboina.

87. *Herina nigrocostata* nov. spec.

Rufescens, thoracis dorso virescente-cinerei, alis subcinereis, ad costam fuscis. Long. 3‴.

De zwartbruine oogen smal wit gezoomd; het voorhoofd donker, het aangezigt lichtbruin.

De langwerpige thorax op de rugvlakte vuil groenachtig, met eenige stijve haartjes op de zijvlakten.

Het achterlijf kort gesteeld, op den rug zeer bol, langwerpig; met eenige smalle onduidelijke donkere dwarsbanden.

De pooten bruinrood met donkere tarsen.

De vleugels aan den voorsten rand tot aan de punt zwartbruin; dezelfde verdeeling der aderen als bij de 2 eerstgenoemde soorten.

Amboina, Niet zeldzaam op bamboe-bladen.

Nota. Michogaster bambusarum Dol. 1e Bijdr. tab 8 fig. 3 behoort tot deze groep.

H. Leptopodidae.

Gen. Micropeza Meig.

84. *Micropeza tenuis* nov. spec.

Rufo-fusca, pedibus rufescentibus, alis subfuscis punctis tribus diaphanis in dimidio alae externo. Long. $4\frac{1}{2}'''$.

Zeer dun en tenger gebouwd. De kop hartvormig, iets breeder dan de thorax; de oogen klein; achter den oorsprong der sprieten eene zwarte overlangsche streep.

De thorax smal, het achterlijf dun en lang, de eerste ring zoo lang als de 3 volgende.

De pooten lang, het 1e paar veel korter dan het volgende hetwelk het langste is, alle zijn bruin rood, de drie eerste ringen der tarsen geelachtig, de overige twee zwart.

De vleugels lang en smal, lichtbruin, met drie doorzigtige punten in de buitenste helft.

Verwant aan M. fragilis Walker Cat. Dipt. Singap.

Amboina. Schijnt zeldzaam te zijn.

I. Piophilidae.

Drosophila Fall.

89. *Drosophila ananassae* nov. spec.

Corpore pedibusque pallide ferrugineis; oculis rubris, alis limpidissimis. Long. $\frac{3}{4}'''$.

Eenkleurig rosachtig, vrij sterk behaard. De oogen helder rood.

Het achterlijf in het midden het breedst, spits eindigende.

De vleugels geheel helder, met sterken schijn.

Amboina. Zeer talrijk op saprijke zoete vruchten die reeds in bederf beginnen te overgaan; vooral op de rijpe vruchten van ananas.

Amboina, den 1[n] Mei 1858.